

IEDER LEVEN EEN

© RHA publishing, reïncarnatie-therapeut Marianne Notschaele-den Boer www.vorigelevens.nl

Sylvana Simons is dit nummer gasthoofdredactrice. Op tv zie ik dat ze het regelmatig opneemt voor mensen met een donkere huidskleur. De felheid waarmee ze dat doet, vind ik prima. Ieder heeft zo zijn of haar taak in het leven. Ik maak me zelden druk om iemands huidskleur. We hoeven er niet allemaal hetzelfde uit te zien en al die teintverschillen spreken mij juist aan. Mensen zijn slechts 'zielen in een lichaamsverpakking' en al dan niet interessant, aardig of onaardig om wie ze 'vanbinnen' zijn, niet vanwege hun buitenkant.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

ANDERE KLEUR

Een vriend van me, Tim (43), werkzaam in de ICT-sector, met wie ik vaak nieuwe films ga bekijken in de bioscoop, zei bij het zien van de filmtrailer *12 Years a Slave*: "Daar ga ik mooi niet naartoe. Ik krijg nu al buikpijn als ik dit zie. Dit doet me te veel denken aan mijn eigen vorige leven als slaaf." Tim is een nuchter type. Hij houdt zich doorgaans verre van spirituele onderwerpen. Maar dat hij in een vorig leven slaaf is geweest, gelooft hij niet. Dat weet hij zeker: "Ik was een slaaf. Een neger. Hoe noem je dat tegenwoordig politiek correct? Donkergetinte Afrikaan? Ik had een prachtige, donkerzwarte en glimmende huid. Was gespierd, groot en krachtig. Een boom van een kerel. En toch was ik ongelukkig, het was geen fijn leven." Voor het contrast voeg ik toe dat Tim nu een man is met een lichte, blanke huid, klein en iel van gestalte, witblond haar heeft en grijze ogen. Op mijn vraag wat hij zich herinnerde van dat voorbije leven, antwoordde hij: "Als zwarte man had ik weinig te vertellen. Ik werkte alleen maar, ergens in het zuiden van Noord-Amerika. In dezelfde tijd als waarin die film zich afspeelt. Het was daar vochtig en warm. Ieder jaar trad de grote rivier een paar keer buiten zijn oevers. En ik maar zandzakken vullen, sjouwen en stapelen zodat de akkers van mijn baas droog bleven. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. En dat was nota bene het lichtste werk dat ik me herinner. Ik weet ook dat ik een lieve vrouw had en veel kinderen. Had! Blanken staken ons houten huis, nu zouden we dat krot noemen, in brand. Mijn hele gezin kwam om in dat vuur. Nog meer ellende uit dat leven wil ik niet bovenhalen. Wat ik me zo herinner is al erg genoeg. Ik heb me toen letterlijk doodgewerkt op die akkers."

ZÓ ZAG IK ER VROEGER UIT!

Ik mag Tim graag. Ik begrijp wat hij bedoelt, herinneringen kunnen pijnlijk zijn. Voor hem zou ik wensen dat hij dit slavenleven, waarin hij veel te hard moest werken en zoveel verdriet kende, nu alsnog emotioneel kon afronden. Maar het is goed zo. Een vriend is een vriend, geen cliënt. Ik hoef hem geen reïncarnatietherapie op te dringen. Tim verwerkt zaken vanzelf, op zijn eigen manier. Ons

dagelijks leven is soms een betere heilmeester dan een therapeut. Zo luistert Tim veel naar 'zwarte' blues- en soulmuziek, daar wordt hij blij en vrolijk van. Hij voelt zich ogenblikkelijk thuis bij wildvreemde mannen met een donkerbruine of pikzwarte huid, heeft een voorliefde voor mooie, donkere Zuid-Afrikaanse vrouwen. Een keer hoorde ik hem zeggen, toen we samen aanwezig waren op een Antilliaans dansfeest, terwijl hij een grote, zwarte Surinaamse man aanwees: "Kijk, zó zag ik er in dat vorige leven ongeveer uit. Groot en gespierd, met net zo'n mooie zwarte huid als hij." Tim

heeft nu een goede functie in de ICT, met aangename 'glijdende' werktijden en de nodige vrije dagen. Hij werkt ~~hij~~ zich niet langer kapot voor een baas, want de oude geloofsovertuiging die hij als slaaf had: *ik moet doorwerken voor mijn baas tot ik erbij neerval*, behoort gelukkig tot het verleden. Tim liet de verdrietige slavenfilm liever voor wat het was. Wat hem betreft mocht ik dit artikel schrijven. Hij zei: "Ik vind het goed als meer mensen weten dat huidskleur er niet toe doet. Nu ben ik blank, maar ik ben ook in een leven zwart geweest. Dat vond ik eigenlijk mooier, hoewel ik dat leven als slaaf niet meer over zou willen doen."

MEER OVEREENKOMSTEN

Een vriendin van me, Elvira, heeft een prachtige donkerbruine huid. Een andere vriendin, Chelsey, een mooie geelgoudkleurige. En Karin heeft een spierwitte. Zij kwamen er dankzij sessies reïncarnatietherapie achter dat ze ook vorige levens hadden gehad waarin ze een andere huidskleur hadden dan hun huidige kleur. Ik ken van mezelf ook levens in andere tijden, toen mijn huid een ander kleurtje had dan het vaal rozebeige van nu. Tempeldanseres in een Aziatisch land, mulat-bediende tijdens de Burgeroorlog in Amerika. In diverse levens nemen we andere gedaantes aan en zit onze ziel 'gevangen' in telkens verschillende, tijdelijk houdbare lichaamsverpakkingen. Op die manier leren zielen hopelijk het snelst dat er tussen mensen onderling meer overeenkomsten zijn dan verschillen. Heb lief, waardeer en respecteer elkaar! Daar neem ik nog een stukje donkerbruine chocolade op, 'slaafvrije'... ■

'NU BEN
IK BLANK,
MAAR IK
BEN OOK
IN EEN
LEVEN ZWART
GEWEEST'